

ПРЕС КЛИПИНГ

27-28. август 2016.

НАСЛОВИ

Извесно повећање минималне цене рада (стр.3)

„Будимка” између банкрота и Кинеза (стр.4)

Има ли наде кад супружници остану без зараде (стр.5)

На бироу дочекали мањи чек (стр.6)

Посао тражи 690.000 људи (стр.7)

У сваком граду економски савет (стр.8)

БОРБА ЗА МИНИМАЛАЦ Четири, шест или 14 динара - ево око чега ломе копља послодавци, влада и синдикати (стр.9)

Што више инвеститора то мање незапослених (стр.10)

Има ли пара за повишице и колике би могле да буду? (стр.12)

Шест динара већи минималац неприхватљив за синдикате (стр.13)

Најлакше до посла информатичари, инжењери и занатлије (стр.13)

Недимовић: Већа зарада у преради него у производњи воћа (стр.13)

Минималац у Србији биће повећан, рачуница између 125 и 135 динара (стр.14)

ПРЕГОВОРИ У ТОКУ Минималац ће бити минимум 125 динара (стр.15)

МИНИМАЛАЦ У СРБИЈИ ЋЕ БИТИ ПОВЕЋАН: Ево колико ће износити! (стр.17)

Извесно повећање минималне цене рада

Извор: Танјуг

На последњем састанку радне групе представници владе и послодаваца приближили су ставове о висини минималца и сложили се да би он могао да буде 125 динара по радном сату, евентуално 127, док су синдикати рекли да неће пристати на мање од 135 динара.

Минималац у Србији сада износи 121 динар по радном сату и није се мењао већ две године.

Наредни састанак, како кажу представници синдиката и послодаваца, биће одржан 31. августа, када ће све три стране изнети коначне предлоге о минималцу, који ће затим бити разматрани на седници Социјално-економског савета најкасније до 15. септембра, када је и последњи рок за утврђивање нове минималне цене рада.

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије и председник Синдиката комуналне привреде Србије Милан Грујић указује на добру атмосферу и разумевање међу учесницима социјалног дијалога, а лично је, додаје, уверен да ће се у наредној рунди 31. августа договорити о заједничкој вредности минималца коју би предложили Социјално економском савету.

Синдикати су предложили да минимална цена рада буде 146 динара, а послодавци да се повећа на 125, евентуално 127 динара каже Грујић.

"Министарство рада покушава да то образложи макроекономским показатељима глобално гледајући целу привредну структуру Србије, и показали су спремност у првом контакту да иду на цену од 127 динара по радном сату", рекао је Грујић.

Најмање повећање које је синдикат спреман да прихвати је 135 динара. Испод тога, каже, не би пристали.

То је, објашњава, 67 одсто минималне потрошачке корпе и испод тога радник би био егзистенцијално угрожен, а с друге стране то би по раднку било номинално повећање од око 1.500 динара, што, примећује, не ремети буџет.

Грујић подсећа да је у члану 112 Закона о раду предвиђено шест критеријума који дефинишу минималну цену рада.

"Први су егзистенцијалне потребе запосленог и његове породице, мерене минималном потрошачком корпом, затим пораст запослености на тржишту рада, стопа пораста продуктивности рада, раст потрошачких цена, раст БДП и наравно раста просечне зараде", навео је Грујић.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је Тањугу да није неуобичајено да свака од три стране има различите аргументе и виђење о висини цене рада.

"Важно је да су овог пута преговори око минималца почели на време и да имамо већ неке ставове. Коначна одлука биће донета на седници СЕС-а", рекао је Атанацковић.

Он је навео да су ставови учесника социјалног дијалога релативно супротстављени, тачније да су ставови представника владе слични ставовима Уније послодаваца.

"Мишљења смо да би то повећање требало да следи инфлацију која је настала у међувремену од старе цене рада, али очекујемо да се и даље разговара", рекао је Атанацковић.

Како каже, послодавци и влада сматрају да би минималац требало да буде 125 динара са евентуалним разматрањем повећања за још неки проценат.

Атанацковић каже да послодавци сматрају да би то повећање за неколико динара имало смисла уколико би влада прихватила одређене олакшице које би дала послодавцима, како не би имали веће трошкове пословања.

Нови састанак радне групе планиран је 31. августа када ће све стране изнети своје предлоге које ће разматрати на седници Социјално-економски савет у септембру, каже саговорник Танјуга. Влада може, како каже, да повећа минималац према томе колике су буџетске могућности, а синдикати полазе од тога да он треба да поправи социјални положај чланова и осталих запослених.

Атанацковић каже да минимална цена представља социјалну категорију а да је немогуће ићи преко онога што су могућности привреде и буџета.

"Минимална зарада увек повлачи и повећање других зарада и то нас води ка томе да трошимо више а немамо могућност да повећавамо инвестиције", примећује Атанацковић.

Процене синдиката показују да у Србији око 300.000-350.000 радника прима минималац, а највише их је у трговини - продавницама, бутицима, кафићима, али и грађевинарству..

У септембру прошле године Влада је донела одлуку да минимална цена рада по радном сату за 2016. годину остане 121 динар. Та цена на снази је већ две године.

Синдикати су тада тражили да се цена рада по радном сату повећа на 143,5 динара, док су представници послодаваца и Владе Србије били против.

Последњи пут, пре тога, висина минималца је промењена у септембру 2014. године, и тада је одлучено да она за 2015. годину по радном сату износи 121 динар.

Претходно се цена рада није мењала од 2012. године и износила је 115 динара.

ПОЛИТИКА ONLINE

„Будимка” између банкрота и Кинеза

Аутор: [Бранко Пејовић](#)

Бивши власник пожешке фабрике понудио план у коме се као стратешки партнер наводи компанија из кинеске провинције Хебеи

Ужице – Већ пола године траје стечај у дуговима притиснутој пожешкој „Будимци”, где је производња лане заустављена, а још се не зна шта ће с тим предузећем бити. У ужичком Привредном суду дознајемо да постоји око 850 пријава „Будимкиних” поверилаца, али да је прилично оспорених потраживања због застарелости, тако да ће до краја септембра бити јасније колики су укупни дугови фабрике, за коју се и сада интересују потенцијални купци из земље и иностранства. А у једном од суду поднетих планова реорганизације „Будимке” управо се Кинези помињу као стратешки партнер.

Подсећамо да је средином јуна на сајту Владе Србије објављено да се из Кине интересују за пожешку фабрику, о чему се говорило на састанку премијера Александра Вучића и гувернера кинеске Хебеи провинције Чанга Ђингвеја. Разговарало и о заинтересованости једне кинеске компаније из поменуте провинције Хебеи за куповину „Будимке”, њену потпуну ревитализацију и активацију кооперантске мреже од преко 5.000 газдинстава која би снабдевала „Будимку” воћем и поврћем.

Такво тадашње интересовање преточено је, како ствари стоје, у план реорганизације који је суду поднео бивши власник „Будимке” новосадски „Панкомерц”. Ова фирма је, како нам каже стечајни судија у овом предмету Миљко Мићовић из ужичког Привредног суда, највећи

поверилац пожешке фабрике. Потражује од ње око 450 милиона динара (следећи су по висини потраживања Фонд за развој Србије и радници „Будимке”), али „Панкомерцова” потраживања још нису испитана, а могу да буду спорна.

– У понуђеном плану реорганизације „Будимке” који је поднео „Панкомерц” предвиђа се поновно покретање производње и у томе најављује учешће стратешког партнера из Кине. Реч је о компанији „North Agricultural” из провинције Хебеи. Намеравају да углавном задрже досадашњу производњу у „Будимци”: воћних сокова, сирупа, џемова, пастеризованог поврћа, замрзнутог програма, као и да раде друге послове – објашњава судија Мићовић.

Поред „Панкомерцовог” још један план реорганизације „Будимке” је суду поднет у року. Реч је о плану њеног радника Миленка Николића, с тим што он не испуњава услове по Закону о стечају. Наиме, нема довољан степен потраживања, о чему ће га суд званично обавестити.

– До сада је испитана валидност око 70 одсто пријављених потраживања. Оспорен је приличан број, углавном због застарелости. Преостало је испитати пријаве највећих поверилаца, што ће бити учињено до 30. септембра. Потом ће се знати која потраживања стечајни управник признаје. Али до утврђивања тачног дуга „Будимке” потребно је више времена, док се не заврше све судске парнице око оспореног. Уз остало, више од 300 радника те фабрике очекује да наплати свој дугогодишњи рад, а ту има захтева и од пре 20 година – сумира судија Мићовић.

По његовим речима, и сада се јављају заинтересовани купци за „Будимку” из земље и света. – Прође ли план „Панкомерца”, та фирма ће управљати производњом „Будимке”, а дугове ће измиривати у роковима из плана. Уколико не прође план реорганизације, ако га не подржи већина поверилаца, „Будимка” иде у банкрот који у њеном случају значи продају. Тада ће сви заинтересовани купци имати једнака права, нико неће бити фаворизован – напомиње стечајни судија.

Поступак, дакле, траје, а јасно је да га треба убрзати јер се вредна имовина „Будимке” одавно не користи и полако пропада. Од капитала овде су прилично очувани производни погони, товилиште, кланица, хладњача на око 3.000 квадрата, с тим што се једино воћни засади користе јер су издати под закуп. Без обзира на све, упућени кажу да је „Будимка” и поред свега једна од најинтересантнијих фирми за продају, те да би без много улагања могла брзо да буде спремна за производњу.

Има ли наде кад супружници остану без зараде

Аутор: Јасна Петровић-Стојановић

Незапослени брачни парови с децом, њих 61.000, посао највише траже у Крушевцу, Тутину, Смедереву, Жабљу, Вршцу, Панчеву, Руми...

Млади, образовани људи без посла, који живе од родитељске помоћи, њихове плате, или пензије, чини се, да су још добро и прошли. За разлику од њих, којима још има неко да помогне, има оних којима не могу притећи у помоћ ни отац, ни мајка, јер ни сами нису на платном списку, па под једним кровом живи њих троје, четворо, па и више, без динара. Најчешће је реч о родитељима који су проглашени технолошким вишком, а које у средњим годинама тешко који послодавац хоће поново да запосли. При том, још немају услов за пензију. Удружење синдиката пензионера Србије скренуло је недавно пажњу Фискалном савету, влади и јавности на поражавајући податак да у Србији 200.000 пензионера издржава своју унучад и незапослену децу. Колико је родитеља у Србији који деле судбину своје незапослене деце? На евиденцији Националне службе за запошљавање, на дан 31. јул 2016., регистровано је 60.884 незапослена – циљна група су оба родитеља без посла. Од тога је 29.068 жена, односно 47,7 одсто, што је умањење за 4,3 процента. Када је реч о лепшем полу бележи се смањење од

3,1 проценат у односу на исти период прошле године.

Лане је, потврђују у Националној служби, регистровано 63.612 незапослених, од чега је 29.984 жена, односно 47,1 одсто.

Градови у којима се бележи највећи број незапослених, односно где су оба родитеља без посла су: Крушевац, Тужин, Смедерево, Жабал, Вршац, Панчево, Рума, Ваљево, Апатин, Ковин...

Посматрано према занимањима, највише незапослених је међу економским техничарима с четвртим степеном средње стручне спреме – њих 1.365, од чега је 1.055 жена. Без посла је и 1.227 аутомеханичара, међу којима су и три жене, продавци са завршеним трећим степеном средње стручне спреме и квалификовани радници – 1.125 од чега је 840 жена.

Незапослених је и међу браварима, 916 њих – од чега је 29 жена, 854 металостругара (99 жена), машински техничар-конструктор с четвртим степеном стручне спреме – 803 (234 жене), матуранти гимназије 799 (512 жена).

У породицама где нико не ради су и они са занимањем пољопривредни техничар за производњу биља са завршеним четвртим степеном стручне спреме и то њих 673, од чега је више од половине жена – 373. Више од 600 њих, међу којима је и 479 жена, са занимањем продавца робе свакодневне потрошње такође нема посао. На евиденцији су и кувари једноставних јела, њих 556, од чега је 397 жена.

Када се има у виду оваква статистика, поставља се питање: коме дати приоритет приликом запошљавања? Онима који су на почетку каријере или њиховим родитељима, како би дочекали какву-такву пензију за под старе дане?

Каква је ситуација када је реч о младима с факултетском дипломом, или онима с магистратуром и докторатом? Да ли за њих има више посла и да ли родитељи који су скинути с платног списка могу рачунати на њихову помоћ?

Удео најобразованије категорије незапослених је у Београду – с последњим даном јула износи готово 20 процената, у Новом Саду нешто изнад 12 одсто, у Нишу проценат мање. Иако се можда овим младим људима на први поглед чини да су улагали у промашену инвестицију, за утеху треба да им буде податак да од 1. августа у Смедереву више нема незапослених лекара.

На бироу дочекали мањи чек

Аутор: Ј. Ж. С.

Неки грађани отишли на тржиште рада по старом закону, а пензионисани по новом. Уступак направљен само за раднике из опције "пет година до пензије"

У ПРЕВРЕМЕНУ пензију су ме отерали против моје воље, иако сам морала да потпишем сагласност. Када сам највише могла да привређујем са 55 година, банка у којој сам радила је отишла у стечај, ја на бироу рада, а након тога у пензију која је била умањена за 20,4 одсто.

Осећам се као грађанин другог реда, пошто сам на тржиште рада отишла по старом закону, а у пензију по новом, ригорознијем - каже Крушевљанка Мирјана Андрејић.

Она објашњава да је на евиденцији Националне службе за запошљавање била 24 месеца, да је у међувремену почео да се примењује нови закон о ПИО и да сада ни крива ни дужна мора да плаћа пенале. Мирјана није, нажалост, једина, велики број радника у Србији чекајући пензију на бироу, дочекао је умањење.

- Имала сам 55 година када је Универзал банка у којој сам радила отишла у стечај - каже Мирјана. - Избачени смо на улицу без динара отпремнине, а сада нема наде ни да држава бар нама који нисмо својом вољом отишли с посла да пуну пензију.

Како објашњавају надлежни, за све раднике који су напустили радно место уз социјални програм "две године до пензије" важе одредбе новог закона о ПИО и то значи да ће им чекови бити трајно умањени за 0,34 одсто за сваки недостајући месец у радној књижици. Наду да ће се можда нешто променити овим радницима је дао недавни закључак Владе који се односи на оне који су прихватили опцију "пет година до пензије", а њима је одобрена исплата пуне пензије. Такав уступак, ипак, нису добили радници из програма "две године до пензије", јер једноставно нема довољно новца.

- Влада је у марту донела закључак којим је дата сагласност да се радницима који су у складу са одлуком о утврђивању Програма за решавање вишка запослених у процесу рационализације, реструктурирања и припреме за приватизацију, утврђени као вишак запослених, исплати разлика између износа старосне пензије коју би остварили применом прописа о ПИО важећег у моменту остваривања права на посебну новчану накнаду, и износа остварене превремене старосне пензије - кажу у ПИО. - Међутим, њима је у моменту престанка радног односа до испуњења првог услова за старосну пензију недостајало до пет година и до остваривања права на пензију користили су право на посебну новчану накнаду.

Тако је овој групи радника исплаћена разлика и неће имати умањење, док су други остали кратких рукава. И једни и други нису знали да ће се прописи променити, али се једнима изашло у сусрет, а другима не.

Посао тражи 690.000 људи

Извор:ФоНет

Посао преко Националне службе за запошљавање тражи мање од 700.000 људи што је најмањи број од 2000. године, изјавио је директор Националне службе за запошљавање Зоран Мартиновић

Посао преко Националне службе за запошљавање тражи мање од 700.000 људи што је најмањи број од 2000. године, изјавио је директор Националне службе за запошљавање Зоран Мартиновић, наводећи да до посла најлакше стижу информатичари, инжењери и занатлије. У овом тренутку посао преко Националне службе за запошљавање тражи око 690.000 људи што је најмањи број пријављених на евиденцији од 2000. године, рекао је Мартиновић гостујући у Дневнику РТС.

"Наша служба показује значајан пад незапослености и према подацима којима располажемо око 5,8 посто мање људи тражи посао него пре годину дана", каже Мартиновић.

Око 150.000 људи нашло је посао у последњих годину дана.

"Има различитих ситуација али свакако привредни раст и нове инвестиције отварају нова радна места али утицај на то има и појачан инспекцијски рад па се послодавци одлучују да пријаве запослене", каже Мартиновић.

Сезонско запошљавање од марта до новембра свакако утиче да стопа незапослености пада и то је тренд уназад годинама али су знаке позитивне и када је реч о вансезонским пословима.

Према његовим речима послови се најчешће налазе у областима прехранбена индустрија, производња одевних предмета, металних предмета.

Генерално послодавци траже конкретна знања и вештине а не само образовање. Често не можемо да одговоримо на тражњу послодаваца када је реч о појединим профилима пре свега заната па организујемо обуке, рекао је Мартиновић.

Међу незапосленима готово половина је теже запослива, у ту категорију спадају старији од 50 година, инвалиди или неквалификовани радници.

Управо ка тој категорији ми усмеравамо наше активности како би им дали већу шансу да се запосле, рекао је Мартиновић.

У сваком граду економски савет

Аутор: Ј. Ж. Скендерија

Социјални дијалог биће ускоро унапређен оснивањем регионалних тела по узору на републички Социјално-економског савета. Министар Александар Вулин: Нису свуда исти проблеми запослених

СОЦИЈАЛНИ дијалог у Србији ускоро ће бити регулисан на нови начин и уместо једног Социјално-економског савета који функционише као владино тело, увешће се овакве организације и на нивоу градова и општина.

Како је за "Новости" рекао Александар Вулин, министар за рад, врло брзо дијалог између синдиката, послодаваца и представника Владе биће прецизиран за све учеснике.

- Још није одлучено да ли ћемо донети посебан закон или ће то бити регулисано другачије - каже Вулин. - Планирамо да боље уредимо начин добијања репрезентативности радничких и послодавачких удружења, формирање СЕС-а и да донесемо закон о штрајку - каже Вулин. - Моја жеља је да обезбедимо такву заступљеност синдиката и послодаваца у сваком граду, да и они имају свој СЕС. Касније би их требало основати и у општинама. Многе тензије би на тај начин биле спуштене.

Он објашњава да би ова група људи решавала проблеме на локалу, јер нису исти проблеми запослених у Смедеревској Паланци и Новом Саду и не понашају се исто послодавци у Великој Плани и Београду.

Ивица Цветановић, председник Конфедерације слободних синдиката Србије, каже да социјални дијалог већ годинама не постоји у Србији и да је ово добар начин да се врати.

- У време једнопартијског система у Србији однос између послодаваца и синдиката регулисао се кроз радничке савете и био је преписан у земље западне Европе као јако добар - каже Цветановић. - Требало би поред СЕС-а, увести посебно тело за сваку привредну грану, али и на локалном нивоу. У СЕС-у би се расправљало о законима и општем колективном уговору, у оквиру грана о колективним уговорима, док су се на општинском нивоу решавали локални проблеми. Само треба да вратимо оно што је некад постојало и уништено је деведесетих година под мантром комунизма.

Цветановић наглашава да су наши раднички савети коришћени као шаблон широм Европе, али смо ми успели да их уништимо, јер уместо да су се бавили питањима запослених, они су бирали директоре.

- Сматрам да је оснивање СЕС-а на локалу добра ствар и да му поред послодаваца и радника треба прикључити и невладин сектор - каже наш саговорник.

Локални савети, наглашава Зоран Михајловић, секретар Већа Савеза самосталних синдиката Србије, већ постоје у многим градовима, као што су Крагујевац, Ниш и Београд.

- На локалу он може да се бави предузећима која су под патронатом локалне самоуправе, али не, рецимо, и "Фијатом" - каже наш саговорник. - Нисмо задовољни бројем градова које их имају иако они не могу да се баве озбиљнијим темама, као што су минималац и закони, али свакако могу проблемима предузећа и радника.

КО ЈЕ СВЕ У САСТАВУ СЕС-А

Први Социјално-економски савет основан је 2001. године. Он је независно тело које чине представници Владе, репрезентативних удружења послодаваца и репрезентативних синдиката. Има 18 чланова, при чему у садашњем сазиву, поред шест представника Владе, у раду учествује и шест представника УПС, четири Савеза самосталних синдиката Србије и два представника

Уједињених гранских синдиката "Независност", као организација запослених и послодаваца које су доказале своју репрезентативност на националном нивоу.

БОРБА ЗА МИНИМАЛАЦ Четири, шест или 14 динара - ево око чега ломе копља послодавци, влада и синдикати

Извор: Танјуг

На последњем састанку радне групе представници владе и послодаваца приближили су ставове о висини минималца и сложили се да би он могао да буде 125 динара по радном сату, евентуално 127, док су синдикати рекли да неће пристати на мање од 135 динара.

[Минималац](#) у Србији сада износи 121 динар по радном сату и није се мењао већ две године.

Наредни састанак, [како кажу представници синдиката и послодаваца, биће одржан 31. августа](#), када ће све три стране изнети коначне предлоге о [минималцу](#), који ће затим бити разматрани на седници Социјално-економског савета најкасније до 15. септембра, [када је и последњи рок за утврђивање нове минималне цене рада](#).

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) и председник Синдиката комуналне привреде Србије Милан Грујић указује на добру атмосферу и разумевање међу учесницима социјалног дијалога, а лично је, додаје, уверен да ће се у наредној рунди 31. августа договорити о заједничкој вредности минималца коју би предложили Социјално економском савету.

Шта ко нуди?

Синдикати су предложили да минимална цена рада буде 146 динара, а послодавци да се повећа на 125, евентуално 127 динара каже Грујић.

"Министарство рада покушава да то образложи макроекономским показатељима глобално гледајући целу привредну структуру Србије, и показали су спремност у првом контакту да иду на цену од 127 динара по радном сату", рекао је Грујић.

Најмање повећање које је синдикат спреман да прихвати је 135 динара. Испод тога, каже, не би пристали.

То је, објашњава, 67 одсто минималне потрошачке корпе и испод тога радник би био егзистенцијално угрожен, а с друге стране то би по раднику било номинално повећање од око 1.500 динара, што, примећује, не ремети буџет.

Шест критеријума

Грујић подсећа да је у члану 112 Закона о раду предвиђено шест критеријума који дефинишу минималну цену рада.

"Први су егзистенцијалне потребе запосленог и његове породице, мерене минималном потрошачком корпом, затим пораст запослености на тржишту рада, стопа пораста продуктивности рада, раст потрошачких цена, раст БДП и наравно раста просечне зараде", навео је Грујић.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је Тањугу да није неуобичајено да свака од три стране има различите аргументе и виђење о висини цене рада.

"Важно је да су овог пута преговори око минималца почели на време и да имамо већ неке ставове. Коначна одлука биће донета на седници СЕС-а", рекао је Атанацковић.

Он је навео да су ставови учесника социјалног дијалога релативно супротстављени, тачније да су ставови представника владе слични ставовима Уније послодаваца.

Разговори се настављају

"Мишљења смо да би то повећање требало да следи инфлацију која је настала у међувремену од старе цене рада, али очекујемо да се и даље разговара", рекао је Атанацковић.

Како каже, послодавци и влада сматрају да би минималац требало да буде 125 динара са евентуалним разматрањем повећања за још неки проценат.

Атанацковић каже да послодавци сматрају да би то повећање за неколико динара имало смисла уколико би влада прихватила одређене олакшице које би дала послодавцима, како не би имали веће трошкове пословања.

Нови састанак радне групе планиран је 31. августа када ће све стране изнети своје предлоге које ће разматрати на седници Социјално-економски савет у септембру, каже саговорник Тањуга.

А, влада?

Влада може, како каже, да повећа минималац према томе колике су буџетске могућности, а синдикати полазе од тога да он треба да поправи социјални положај чланова и осталих запослених.

Он каже да минимална цена представља социјалну категорију а да је немогуће ићи преко онога што су могућности привреде и буџета.

"Минимална зарада увек повлачи и повећање других зарада и то нас води ка томе да трошимо више а немамо могућност да повећавамо инвестиције", примећује Атанацковић.

Процене синдиката показују да у Србији око 300.000-350.000 радника прима минималац, а највише их је у трговини - продавницама, бутицима, кафићима, али и грађевинарству..

У септембру прошле године Влада је донела одлуку да минимална цена рада по радном сату за 2016. годину остане 121 динар. Та цена на снази је већ две године.

Синдикати су тада тражили да се цена рада по радном сату повећа на 143,5 динара, док су представници послодаваца и Владе Србије били против.

Последњи пут, пре тога, висина минималца је промењена у септембру 2014. године, и тада је одлучено да она за 2015. годину по радном сату износи 121 динар.

Претходно се цена рада није мењала од 2012. године и износила је 115 динара.

Што више инвеститора то мање незапослених

Аутор:Љубинка Малешевић

Просечна месечна плата у пећиначкој општини већ неколико година је већа од републичке и међу највећим је у Војводини. Општина Пећинци је локална самоуправа у Србији у којој има најмање незапослених и највише страних инвестиција, а међу пионирима је увођења дуалног образовања у средње школе. Овогодишњи матуранти Техничке школе који су стекли звање индустријских механичара већ увелико раде у немачком "Бошу", а две велике светске компаније до краја године треба да почну да раде на територији пећиначке општине.

– У општини Пећинци тренутно послује педесетак великих компанија, а укупна вредност ових инвестиција се процењује на неколико стотина милиона евра. Најзначајнија инвестиција у овој години је нова фабрика немачке компаније "Др Еткер", која је почела рад у мају, а вредност ове

инвестиције је девет и по милиона евра – каже у разговору за “Дневник” Дубравка Ковачевић Суботички, председница општине Пећинци.

Наша саговорница објашњава да је општина много учинила да би сви ти страни инвеститори управо изабрали Пећинце за улагање и отварање радних места.

– Да бисмо створили услове за долазак оволиког броја инвеститора, унапредили смо рад општинских служби и модернизовали општинску администрацију, како би могла на квалитетан начин да одговори потребама инвеститора, а основали смо и општинску Агенцију за развој, која инвеститорима пружа пуну логистичку подршку од првог контакта са локалном самоуправом до коначне реализације инвестиције.

* *Колико радника инвеститори који послују у Пећинцима данас запошљавају?*

– Инвеститори који тренутно послују на територији наше општине запошљавају око 3.000 радника, што је за општину са непуних 20.000 становника, изузетно значајан број радних места.

* *Ваша општина има и најмањи број незапослених. Колико их има и каква је структура незапослених?*

– На евиденцији Националне службе за запошљавање крајем јула ове године у општини Пећинци било је 1.105 незапослених лица, а половину од тога, њих 552, су жене. Према структури незапослених највише је неквалификованих лица, која су уједно и најтеже запошљива, док је већ годинама евидентан недостатак факултетски образованих кадрова.

* *Део инвеститора, који послује у вашој општини, није задовољан структуром незапослених, јер често на тржишту рада нема кадрова који су им потребни. Шта општина чини на промени структуре незапослених?*

– Један од начина да се побољша структура незапослених је да се у образовним установама формирају образовни профили који одговарају потребама привредних субјеката који послују на територији наше општине. Управо то смо учинили отварањем образовног профила индустријски механичар у средњој техничкој школи “Миленко Веркић-Неша”. Овај профил отворен је у сарадњи са немачком компанијом “Бош” и Немачком организацијом за међународну сарадњу(ГИЗ). Ученици у оквиру дуалног образовања похађају праксу у “Бошовом” погону у Шимановцима, тако да су до краја школовања у потпуности осопособљени да одговоре потребама ове компаније. Да бисмо решили проблем недостатка високообразованих кадрова, општина Пећинци сваке године стипендира најуспешније студенте у жељи да што већем броју младих људи омогући да стекну високо образовање.

* *Локална самоуправа Пећинци је међу првима у Србији схватила значај дуалног образовања и увела га у Средњу техничку школу, а од овог лета прва генерација матураната индустријских механичара већ је почела да ради у “Бошу”. Да ли је та чињеница утицала на опредељење матураната да наставе тим путем?*

– Свакако да извесност запослења по завршетку школовања утиче на младе људе да се определе за овај образовни профил, а то нам је управо и била намера када смо се определили за увођење модела дуалног образовања у нашу техничку школу. Желимо да децу школујемо за посао, а не за евиденцију Националне службе за запошљавање.

Кроз пројекте до више новца

* *Припремају се измене Закона о финансирању локалне самоуправе. Хоће ли Вам, с обзиром да имате велики број запослених, смањење пореза на зараду утицати на приходе у општинском буџету?*

– По досадашњем Закону о финансирању локалних самоуправа 80 одсто пореза на зараде припадало је локалној самоуправи, а након усвајања измена овог закона, општинама ће припасти 74 одсто од овог прихода. За општину Пећинци, ефекти овог умањења од 6 процената реално представљају 15.638.000 мање у локалном буџету, што је 2,62 одсто мање у односу на

наплату 2015. када је рађен буџет за 2016. годину. Постоје два начина на које ће пећиначка локална самоуправа надоместити ових 15 милиона. Први је кроз повећање броја запослених на нашој територији, чиме се сразмерно повећава и приход од пореза на зараде. Општина Пећинци тренутно има јако повољну ситуацију да два нова инвеститора треба да почну са радом: то су „Цофицаб“ у радној зони Деч и компанија“ Феникс лекови“, који ће запослити раднике и тако повећати износ овог приход у локални буџет.

Други начин за компензацију, како је истакнуто на састанку који је са представницима градова и општина одржала министарка одржала министарка за државну управу и локалну самоуправу Ана Брнабић, јесте финансирање развојних инвестиционих пројеката локалних самоуправа из републичког буџета. Дакле, један од начина на који ће држава помоћи локалним самоуправама да надокнаде ово умањење у буџету је кроз пројектно финансирање, средствима за финансирање нових или завршавање започетих пројеката. Општина Пећинци свакако планира добро да искористи ову могућност, као што смо и до сада успешно радили кроз сарадњу на капиталним пројектима са Владом Републике Србије.

Има ли пара за повишице и колике би могле да буду?

Извор: Н1

Статистика бележи раст плата у приватном сектору, скоро за четири одсто. А шта ће бити са примањима оних који живе од државне касе. Премијер Вучић је у експозеу најавио, а ове недеље и поновио да би и та примања могла да порасту. Но, до коначне преостало је да се о овој идеји разговара и са представницима ММФ-а.

Пара за повишице има - поручио је премијер, најављујући могућност да државни службеници ове године добију повишице. Пред јесен, према Вучићевим речима, држава бележи око 100 милијарди динара бољи резултат буџета од онога који је предвиђен као добар са Међународним монетарним фондом. Добра слика у буџету дозвољава повишице сматрају и економисти.

"Треба бити реалан и рећи да не треба очекивати не знам какво повећање, будући да оно не може да буде веће од пораста номиналног бруто домаћег производа", каже економиста Иван Николић.

У просеку, додаје, то је око четири одсто. Економиста Јуриј Бајец каже да повећање не мора да се одрази лоше на јавне финансије. Са више пара у џепу, грађани ће и више да троше, па би и домаћа привреда могла да има користи.

"Треба и живети. У том смислу неки мали фискални дефицит уз могућност да се враћају пензије и плате, а тиме и повећава укупна лична потрошња, према мом мишљењу не би угрозило макроекономску стабилност, већ би представљало један важан фактор привредног раста уз наравно даљи раст инвестиција и извоза", оцењује Бајец.

С друге стране, након првих најави повишице, почетком лета, Фискални савет је упозорио да би са том намером требало бити опрезан. Србија још није постигла циљ, да удео плата у јавном сектору у бруто домаћем производу падне на мање од осам одсто, а пензија на мање од 11

процената. Ако не буде одмрзавања, сматрају, циљ за плате достигао би се следеће године, а за пензије тек 2018.

Прошле године предстравници ММФ-а сагласили су се са планом владе да повећа плате и пензије, односно да ублажи раније смањење. Ове године, о томе треба да се разговара на састанцима током јесени. Ипак, препорука ове организације је да оно што се више уштеди, треба искористити на превремену отплату старих кредита.

Шест динара већи минималац неприхватљив за синдикате

Извор: Н1

Још нема договора синдиката, послодаваца и државе око висине минималне цене рада. На последњем састанку радне групе, преносе агенције, представници владе и послодаваца сагласили су се да би она могла да буде максимално 127 динара по радном сату док су синдикати рекли да неће пристати на мање од 135 динара.

Наредни састанак представника Владе, послодаваца и синдиката требало би да буде одржан у уторак, 31. августа.

На том састанку све три стране треба да изнесу коначне предлоге о минималцу. Минимална цена рада сада износи 121 динар по радном сату.

Милан Грујић из Синдиката комуналне привреде Србије каже да остају принципијелни у ставу. "Најмање што смо спремни да прихватимо као решење мерећи и снагу буџета и угроженост категорије на које се односи, да то буде 135 динара", рекао је Грујић.

Са друге стране Небојша Атанацковић из Уније синдиката Србије каже да послодавци сматрају до тог додатног повећања минималца може да дође једино ако влада прихвати неке олакшице за послодавце.

Најлакше до посла информатичари, инжењери и занатлије

Извор: РТС

До посла као и ранијих година најлакше стижу информатичари, инжењери и занатлије, рекао је за РТС директор Националне службе за запошљавање Зоран Мартиновић.

У овом тренутку посао преко Националне службе за запошљавање тражи око 690.000 људи што је најмањи број пријављених на евиденцији од 2000. године, рекао је Мартиновић.

"Наша служба показује значајан пад незапослености и према подацима којима располажемо око 5,8 посто мање људи тражи посао него пре годину дана", каже Мартиновић.

Око 150.000 људи нашло је посао у последњих годину дана.

"Има различитих ситуација али свакако привредни раст и нове инвестиције отварају нова радна места али утицај на то има и појачан инспекцијски рад па се послодавци одлучују да пријаве запослене", каже [Мартиновић за РТС](#).

Недимовић: Већа зарада у преради него у производњи воћа

Извор: Бета

Министар пољопривреде и заштите животне средине Бранислав Недимовић рекао је да је веома важно да се развије прерађивачка индустрија воћа јер на њој четири пута већа зарада него у примарној производњи.

"Министарство ће и даље настојати да у складу са постојећим средствима у наредним годинама, подржи управо тенденције савременог развоја воћарства и увођења нових технологија производње", рекао је Недимовић отварајући Сајам шљива у Осечини.

Према речима Недимовића произвођачи треба да раде на јачању свести о потреби удруживања ради заједничког појављивања на тржишту, јер ће се тако процес производње заокружити од убирања плодова, преко чувања и паковања, до коначног пласмана, презентовања и продаје на тржишту.

"Довољне количине шљиве, уједначеног квалитета и континуирана испорука, учинила би српску шљиву препознатљивом на светском тржишту", навео је он.

Мере подршке за развој воћарске производње, како је прецизирао односе се на подизање нових интензивних засада шљиве, системе за наводњавање, коришћење противградних мрежа, увођење нових сорти воћних врста, тржишних стандарда, осигурање у воћарству, савремене опреме и механизације, опремање складишних и прерадних капацитета за топлу и хладну прераду воћа и изградњу нових и адаптација постојећих хладњача и њихово опремање.

Минималац у Србији биће повећан, рачуница између 125 и 135 динара

Извор: Танјуг, Студио Б

На последњем састанку радне групе представници владе и послодаваца приближили су ставове о висини минималца и сложили се да би он могао да буде 125 динара по радном сату, евентуално 127, док су синдикати рекли да неће пристати на мање од 135 динара.

Минималац у Србији сада износи 121 динар по радном сату и није се мењао већ две године.

Наредни састанак, како кажу представници синдиката и послодаваца, биће одржан 31. августа, када ће све три стране изнети коначне предлоге о минималцу, који ће затим бити разматрани на седници Социјално-економског савета најкасније до 15. септембра, када је и последњи рок за утврђивање нове минималне цене рада.

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) и председник Синдиката комуналне привреде Србије Милан Грујић указује на добру атмосферу и разумевање међу учесницима социјалног дијалога, а лично је, додаје, уверен да ће се у наредној рунди 31. августа договорити о заједничкој вредности минималца коју би предложили Социјално економском савету.

Синдикати су предложили да минимална цена рада буде 146 динара, а послодавци да се повећа на 125, евентуално 127 динара каже Грујић.

„Министарство рада покушава да то образложи макроекономским показатељима глобално гледајући целу привредну структуру Србије, и показали су спремност у првом контакту да иду на цену од 127 динара по радном сату“, рекао је Грујић.

Најмање повећање које је синдикат спреман да прихвати је 135 динара. Испод тога, каже, не би пристали.

То је, објашњава, 67 одсто минималне потрошачке корпе и испод тога радник би био егзистенцијално угрожен, а с друге стране то би по раднку било номинално повећање од око 1.500 динара, што, примећује, не ремети буџет.

Грујић подсећа да је у члану 112 Закона о раду предвиђено шест критеријума који дефинишу минималну цену рада.

„Први су егзистенцијалне потребе запосленог и његове породице, мерене минималном потрошачком корпом, затим пораст запослености на тржишту рада, стопа пораста

продуктивности рада, раст потрошачких цена, раст БДП и наравно раста просечне зараде“, навео је Грујић.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је Тањугу да није неуобичајено да свака од три стране има различите аргументе и виђење о висини цене рада.

„Важно је да су овог пута преговори око минималца почели на време и да имамо већ неке ставове. Коначна одлука биће донета на седници СЕС-а“, рекао је Атанацковић.

Он је навео да су ставови учесника социјалног дијалога релативно супротстављени, тачније да су ставови представника владе слични ставовима Уније послодаваца.

„Мишљења смо да би то повећање требало да следи инфлацију која је настала у међувремену од старе цене рада, али очекујемо да се и даље разговара“, рекао је Атанацковић.

Како каже, послодавци и влада сматрају да би минималац требало да буде 125 динара са евентуалним разматрањем повећања за још неки проценат.

Атанацковић каже да послодавци сматрају да би то повећање за неколико динара имало смисла уколико би влада прихватила одређене олакшице које би дала послодавцима, како не би имали веће трошкове пословања.

Нови састанак радне групе планиран је 31. августа када ће све стране изнети своје предлоге које ће разматрати на седници Социјално-економски савет у септембру, каже саговорник Тањуга.

Влада може, како каже, да повећа минималац према томе колике су буџетске могућности, а синдикати полазе од тога да он треба да поправи социјални положај чланова и осталих запослених.

Он каже да минимална цена представља социјалну категорију а да је немогуће ићи преко онога што су могућности привреде и буџета.

„Минимална зарада увек повлачи и повећање других зарада и то нас води ка томе да трошимо више а немамо могућност да повећавамо инвестиције“, примећује Атанацковић.

Процене синдиката показују да у Србији око 300.000-350.000 радника прима минималац, а највише их је у трговини – продавницама, бутицима, кафићима, али и грађевинарству..

У септембру прошле године Влада је донела одлуку да минимална цена рада по радном сату за 2016. годину остане 121 динар. Та цена на снази је већ две године.

Синдикати су тада тражили да се цена рада по радном сату повећа на 143,5 динара, док су представници послодаваца и Владе Србије били против.

Последњи пут, пре тога, висина минималца је промењена у септембру 2014. године, и тада је одлучено да она за 2015. годину по радном сату износи 121 динар.

Претходно се цена рада није мењала од 2012. године и износила је 115 динара.

ПРЕГОВОРИ У ТОКУ Минималац ће бити минимум 125 динара

Аутор: Танјуг

На последњем састанку радне групе представници владе и послодаваца приближили су ставове о висини минималца и сложили се да би он могао да буде 125 динара по радном сату, евентуално 127, док су синдикати рекли да неће пристати на мање од 135 динара.

Минималац у Србији сада износи 121 динар по радном сату и није се мењао већ две године.

Наредни састанак, како кажу представници синдиката и послодаваца, биће одржан 31. августа, када ће све три стране изнети коначне предлоге о минималцу, који ће затим бити разматрани

на седници Социјално-економског савета најкасније до 15. септембра, када је и последњи рок за утврђивање нове минималне цене рада.

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) и председник Синдиката комуналне привреде Србије Милан Грујић указује на добру атмосферу и разумевање међу учесницима социјалног дијалога, а лично је, додаје, уверен да ће се у наредној рунди 31. августа договорити о заједничкој вредности минималца коју би предложили Социјално економском савету.

Синдикати су предложили да минимална цена рада буде 146 динара, а послодавци да се повећа на 125, евентуално 127 динара каже Грујић.

"Министарство рада покушава да то образложи макроекономским показатељима глобално гледајући целу привредну структуру Србије, и показали су спремност у првом контакту да иду на цену од 127 динара по радном сату", рекао је Грујић.

Најмање повећање које је синдикат спреман да прихвати је 135 динара. Испод тога, каже, не би пристали.

То је, објашњава, 67 одсто минималне потрошачке корпе и испод тога радник би био егзистенцијално угрожен, а с друге стране то би по раднику било номинално повећање од око 1.500 динара, што, примећује, не ремети буџет.

Грујић подсећа да је у члану 112 Закона о раду предвидјено шест критеријума који дефинишу минималну цену рада.

"Први су егзистенцијалне потребе запосленог и његове породице, мерене минималном потрошачком корпом, затим пораст запослености на тржишту рада, стопа пораста продуктивности рада, раст потрошачких цена, раст БДП и наравно раста просечне зараде", навео је Грујић.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је Тањугу да није неуобичајено да свака од три стране има различите аргументе и видјење о висини цене рада.

"Важно је да су овог пута преговори око минималца почели на време и да имамо већ неке ставове. Коначна одлука биће донета на седници СЕС-а", рекао је Атанацковић.

Он је навео да су ставови учесника социјалног дијалога релативно супротстављени, тачније да су ставови представника владе слични ставовима Уније послодаваца.

"Мишљења смо да би то повећање требало да следи инфлацију која је настала у међувремену од старе цене рада, али очекујемо да се и даље разговара", рекао је Атанацковић.

Како каже, послодавци и влада сматрају да би минималац требало да буде 125 динара са евентуалним разматрањем повећања за још неки проценат.

Атанацковић каже да послодавци сматрају да би то повећање за неколико динара имало смисла уколико би влада прихватила одредјене олакшице које би дала послодавцима, како не би имали веће трошкове пословања.

Нови састанак радне групе планиран је 31. августа када ће све стране изнети своје предлоге које ће разматрати на седници Социјално-економски савет у септембру, каже саговорник Тањуга.

Влада може, како каже, да повећа минималац према томе колике су буџетске могућности, а синдикати полазе од тога да он треба да поправи социјални положај чланова и осталих запослених.

Он каже да минимална цена представља социјалну категорију а да је немогуће ићи преко онога што су могућности привреде и буџета.

"Минимална зарада увек повлачи и повећање других зарада и то нас води ка томе да трошимо више а немамо могућност да повећавамо инвестиције", примећује Атанацковић.

Процене синдиката показују да у Србији око 300.000-350.000 радника прима минималац, а највише их је у трговини - продавницама, бутицима, кафићима, али и градјевинарству..

У септембру прошле године Влада је донела одлуку да минимална цена рада по радном сату за 2016. годину остане 121 динар. Та цена на снази је већ две године.

Синдикати су тада тражили да се цена рада по радном сату повећа на 143,5 динара, док су представници послодаваца и Владе Србије били против. Последњи пут, пре тога, висина минималца је промењена у септембру 2014. године, и тада је одлучено да она за 2015. годину по радном сату износи 121 динар. Претходно се цена рада није мењала од 2012. године и износила је 115 динара.

Telegraf

МИНИМАЛАЦ У СРБИЈИ ЋЕ БИТИ ПОВЕЋАН: Ево колико ће износити!

Извор: Телеграф.рс, Танјуг

Минималац у Србији сада износи 121 динар по радном сату и није се мењао већ две године

На последњем састанку радне групе представници [владе](#) и [послодаваца](#) приближили су ставове о висини [минималца](#) и сложили се да би он могао да буде 125 динара по радном сату, евентуално 127, док су синдикати рекли да неће пристати на мање од 135 динара.

Минималац у Србији сада износи 121 динар по радном сату и није се мењао већ две године.

Наредни састанак, како кажу представници синдиката и послодаваца, биће одржан 31. августа, када ће све три стране изнети коначне предлоге о минималцу, који ће затим бити разматрани на седници Социјално-економског савета најкасније до 15. септембра, када је и последњи рок за утврђивање нове минималне цене рада.

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) и председник Синдиката комуналне привреде Србије Милан Грујић указује на добру атмосферу и разумевање међу учесницима социјалног дијалога, а лично је, додаје, уверен да ће се у наредној рунди 31. августа договорити о заједничкој вредности минималца коју би предложили Социјално економском савету.

– Синдикати су предложили да минимална цена рада буде 146 динара, а послодавци да се повећа на 125, евентуално 127 динара.

Министарство рада покушава да то образложи макроекономским показатељима глобално гледајући целу привредну структуру Србије, и показали су спремност у првом контакту да иду на цену од 127 динара по радном сату – рекао је Грујић.

Најмање повећање које је синдикат спреман да прихвати је 135 динара. Испод тога, каже, не би пристали.

То је, објашњава, **67 одсто минималне потрошачке корпе** и испод тога радник би био егзистенцијално угрожен, а с друге стране то би по раднику било номинално **повећање** од око **1.500 динара**, што, примећује, не ремети буџет.

Грујић подсећа да је у члану 112 Закона о раду предвидјено шест критеријума који дефинишу минималну цену рада.

– **Први су егзистенцијалне потребе запосленог и његове породице, мерене минималном потрошачком корпом, затим пораст запослености на тржишту рада,**

стопа пораста продуктивности рада, раст потрошачких цена, раст БДП и наравно раста просечне зараде – навео је Грујић.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је Тањугу да није неуобичајено да свака од три стране има различите аргументе и видјење о висини цене рада. – **Важно је да су овог пута преговори око минималца почели на време и да имамо већ неке ставове. Коначна одлука биће донета на седници СЕС-а** – рекао је Атанацковић.

Он је навео да су ставови учесника социјалног дијалога релативно супротстављени, тачније да су ставови представника владе слични ставовима Уније послодаваца.

– **Мишљења смо да би то повећање требало да следи инфлацију која је настала у међувремену од старе цене рада, али очекујемо да се и даље разговара** – рекао је Атанацковић.

Како каже, послодавци и влада сматрају да би минималац требало да буде 125 динара са евентуалним разматрањем повећања за још неки проценат.

Атанацковић каже да послодавци сматрају да би то повећање за неколико динара имало смисла уколико би влада прихватила одредјене олакшице које би дала послодавцима, како не би имали веће трошкове пословања.

Како каже саговорник, нови састанак радне групе планиран је 31. августа када ће све стране изнети своје предлоге које ће разматрати на седници Социјално-економски савет у септембру. Влада може, како каже, да повећа минималац према томе колике су буџетске могућности, а синдикати полазе од тога да он треба да поправи социјални положај чланова и осталих запослених.

Он каже да минимална цена представља социјалну категорију а да је немогуће ићи преко онога што су могућности привреде и буџета.

– **Минимална зарада увек повлачи и повећање других зарада и то нас води ка томе да трошимо више а немамо могућност да повећавамо инвестиције** – примећује Атанацковић.

Процене синдиката показују да у Србији око **300.000-350.000 радника прима минималац**, а највише их је у трговини - **продавницама, бутицима, кафићима, али и градјевинарству.**

У септембру прошле године Влада је донела одлуку да минимална цена рада по радном сату за 2016. годину остане 121 динар. Та цена на снази је већ две године.

Синдикати су тада тражили да се цена рада по радном сату повећа на **143,5 динара**, док су представници послодаваца и Владе Србије били против.

Последњи пут, пре тога, висина минималца је промењена у септембру 2014. године, и тада је одлучено да она за 2015. годину по радном сату износи **121 динар.**

Претходно се цена рада није мењала од **2012. године** и износила је **115 динара.**